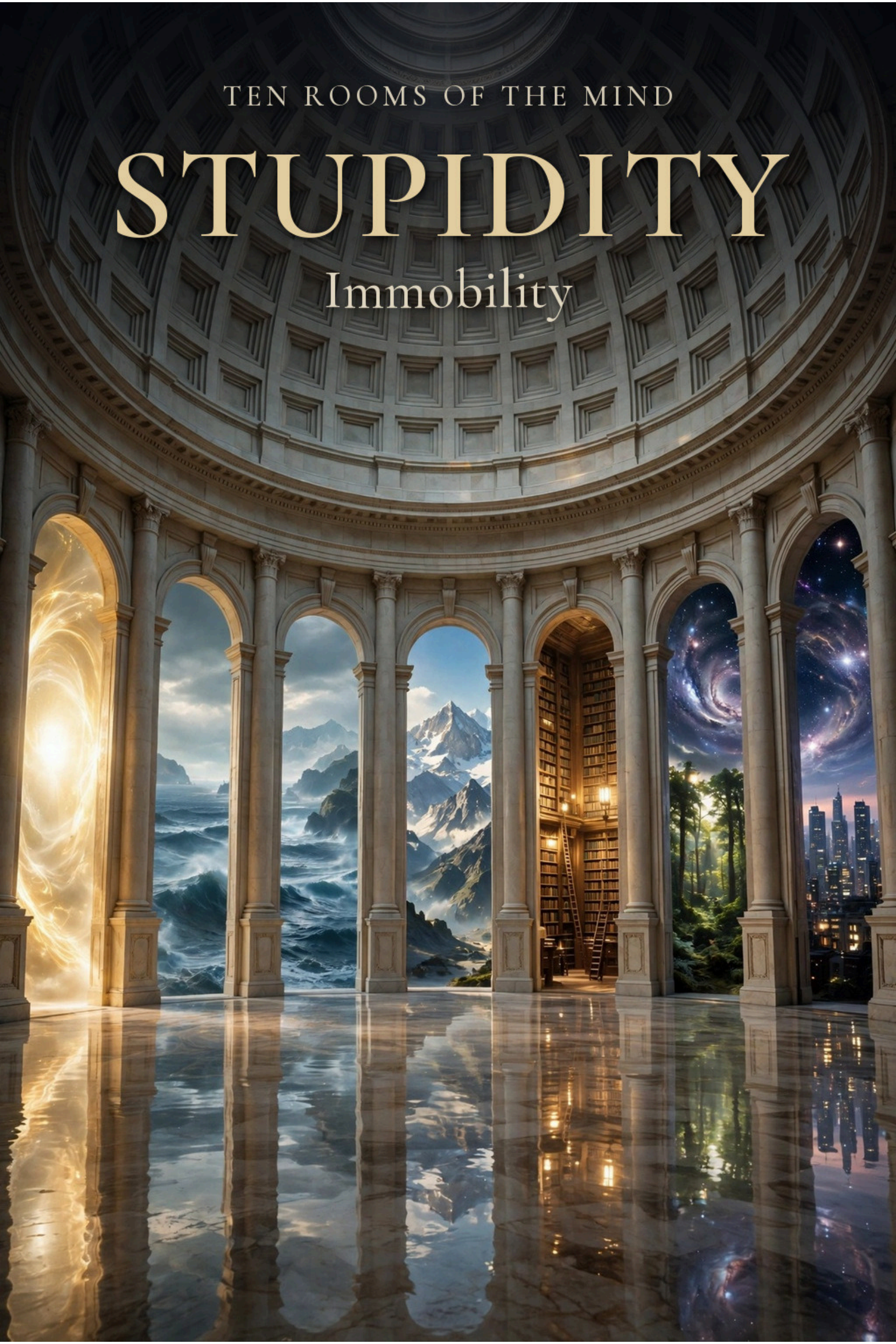

TEN ROOMS OF THE MIND

STUPIDITY

Immobility

PROSTIA GILLETTE

Imobilitatea

ZECE CAMERE ALE MINȚII

Există o casă pe care fiecare dintre noi o locuiește fără s-o fi ales vreodată.

Nu are adresă. Nu apare pe nicio hartă. Și totuși o cunoaștem mai bine decât orice loc în care am trăit cu adevărat. Înăuntru sunt zece uși.

Pe unele le deschidem în fiecare zi fără să ne dăm seama.

Pe altele le ținem încuiate, prefăcându-ne că n-au nimic de-a face cu noi.

Și apoi sunt camere pe care nu le-am construit noi, dar pe care, cumva, le purtăm totuși înăuntrul nostru. Aceasta nu este o teorie.

Nu este un manual de psihologie care adună praf pe un raft.

Este relatarea unui om care a străbătut aceste zece camere una câte una, adesea fără să știe unde se află, și care acum, cu câțiva ani în plus pe umeri, încearcă să le descrie exact așa cum le-a trăit.

Zece uși.

Le-am deschis pe toate.

Pe unele din curiozitate.

Pe altele fără tragere de inimă.

Pe unele abia când era deja prea târziu ca să mă mai întorc.

Dacă aceste camere ți se par cunoscute, nu e pentru că spun povestea mea.

E pentru că, undeva în adânc, o spun și pe a ta.

Ferdinando

PROSTIA — Imobilitatea

Ani de zile am crezut că prostia e același lucru cu ignoranța.

Apoi m-am răzgândit.

Am văzut oameni cu puțină școală care înțelegeau lumea.

Și oameni cu diplome impresionante care nu se puteau înțelege pe ei înșiși.

Prostia nu este lipsa cunoașterii.

Este refuzul cunoașterii.

Începe în clipa în care încetăm să mai punem întrebări.

Este confortul de a crede că ceea ce știm e de ajuns.

Prostia iubește certitudinea absolută.

Urăște nuanța.

Se teme de îndoială.

Are mereu un răspuns pregătit.

Și tocmai de aceea nu ascultă niciodată.

Când sosește prostia, creșterea se oprește.

Iar când creșterea se oprește, viața merge mai departe.

Dar fără noi.

Uneori devine aproape o boală socială.

Îmi amintesc de o mamă care și-a dus cei opt copii la un doctor.

Era îngrijorată.

Insista că doar unul dintre ei era inteligent și voia ca ceilalți șapte să fie îmbunătățiți.

Doctorul nu și-a pierdut curajul.

Șapte consultații.

Șapte rețete.

Șapte facturi.

Mama a plecat mulțumită.

Primise un diagnostic.

După ea, copiii ei aveau să devină în curând altfel.

Au rămas exact la fel.

Doar mai săraci.

Niciun tratament nu dăduse greș.

Pur și simplu nu era aceea boala.

Boala era a ei.

Și nicio rețetă n-o putea vindeca.

Ferdinando